

॥ वाल्मीकि रामायण ॥

१ बालकाण्ड

अध्याय ५७

ततस्त्रिशङ्कोर्वचनं श्रुत्वा क्रोधसमन्वितम् ।
 ऋषिपुत्रशतं राम राजानमिदमब्रवीत् ॥ १ ॥

प्रत्याख्यातोऽसि दुर्बुद्धे गुरुणा सत्यवादिना ।
 तं कथं समतिक्रम्य शाखान्तरमुपेयिवान् ॥ २ ॥

इक्ष्वाकूणां हि सर्वेषां पुरोधाः परमा गतिः ।
 न चातिक्रमितुं शक्यं वचनं सत्यवादिनः ॥ ३ ॥

अशक्यमिति चोवाच वसिष्ठो भगवानृषिः ।
 तं वयं वै समाहर्तुं क्रतुं शक्ताः कथं तव ॥ ४ ॥

बालिशस्त्वं नरश्रेष्ठ गम्यतां स्वपुरं पुनः ।
 याजने भगवाञ्शक्तस्त्रैलोक्यस्यापि पार्थिव ॥ ५ ॥

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा क्रोधपर्याकुलाक्षरम् ।
 स राजा पुनरेवैतानिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥

प्रत्याख्यातोऽस्मि गुरुणा गुरुपुत्रैस्तथैव च ।
 अन्यां गतिं गमिष्यामि स्वस्ति वोऽस्तु तपोधनाः ॥ ७ ॥

ऋषिपुत्रास्तु तच्छ्रुत्वा वाक्यं घोरामिसंहितम् ।
 शेषुः परमसङ्कुद्धाश्चण्डालत्वं गमिष्यसि ।
 एवमुक्त्वा महात्मानो विविशुस्ते स्वमाश्रमम् ॥ ८ ॥

अथ रात्र्यां व्यतीतायां राजा चण्डालतां गतः ।
 नीलवस्त्रधरो नीलः परुषो ध्वस्तमूर्धजः ।
 चित्यमाल्यानुलेपश्च आयसाभरणोऽभवत् ॥ ९ ॥

तं दृष्ट्वा मन्त्रिणः सर्वे त्यक्त्वा चण्डालरूपिणम् ।
 प्राद्रवन्सहिता राम पौरा येऽस्यानुगामिनः ॥ १० ॥

एको हि राजा काकुत्स्थ जगाम परमात्मवान् ।
 दह्यमानो दिवारात्रं विश्वामित्रं तपोधनम् ॥ ११ ॥

विश्वामित्रस्तु तं दृष्ट्वा राजानं विफलीकृतम् ।

चण्डालरूपिणं राम मुनिः कारुण्यमागतः ॥ १२ ॥

कारुण्यात्स महातेजा वाक्यं परम धार्मिकः ।
 इदं जगाद भद्रं ते राजानं घोरदर्शनम् ॥ १३ ॥

किमागमनकार्यं ते राजपुत्र महाबल ।
 अयोध्याधिपते वीर शापाच्छण्डालतां गतः ॥ १४ ॥

अथ तद्वाक्यमाकर्ण्य राजा चण्डालतां गतः ।
 अब्रवीत्प्राञ्जलिर्वाक्यं वाक्यजो वाक्यकोविदम् ॥ १५ ॥

प्रत्याख्यातोऽस्मि गुरुणा गुरुपुत्रैस्तथैव च ।
 अनवाप्यैव तं कामं मया प्राप्तो विपर्ययः ॥ १६ ॥

सशरीरो दिवं यायामिति मे सौम्यदर्शनम् ।
 मया चेष्टं क्रतुशतं तच्च नावाप्यते फलम् ॥ १७ ॥

अनृतं नोक्त पूर्वं मे न च वक्ष्ये कदा चन ।
 कृच्छ्रेष्वपि गतः सौम्य क्षत्रधर्मेण ते शपे ॥ १८ ॥

यज्ञैर्बहुविधैरिष्टं प्रजा धर्मेण पालिताः ।
 गुरवश्च महात्मानः शीलवृत्तेन तोषिताः ॥ १९ ॥

धर्मे प्रयतमानस्य यज्ञं चाहर्तुमिच्छतः ।
 परितोषं न गच्छन्ति गुरवो मुनिपुङ्गव ॥ २० ॥

दैवमेव परं मन्ये पौरुषं तु निरर्थकम् ।
 दैवेनाक्रम्यते सर्वं दैवं हि परमा गतिः ॥ २१ ॥

तस्य मे परमार्तस्य प्रसादमभिकाङ्क्षतः ।
 कर्तुमर्हसि भद्रं ते दैवोपहतकर्मणः ॥ २२ ॥

नान्यां गतिं गमिष्यामि नान्यः शरणमस्ति मे ।
 दैवं पुरुषकारेण निवर्तयितुमर्हसि ॥ २३ ॥

The files in this directory are revised versions of the digital files produced by Professor Muneo Tokunaga, Kyoto University, and copyrighted by him. I am grateful to Professor Tokunaga for his agreement to this use of his original files and for permitting the revised versions to be made publicly available.

Dr J. D. Smith ; email: jds10@cam.ac.uk ; <http://bombay.oriental.cam.ac.uk/index.html>

ITRANS conversion questions to: Avinash Chopde javinash@acm.org

Last updated on March 25, 1998; Send corrections to sanskrit@cheerful.com